

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205847
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117205847.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: N. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. č. XXX, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, IČO: 47 245 841, proti žalovanému: Z. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. T. D. č. XXX, právne zastúpenému Mgr. Miroslava Šufáková, advokát so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, IČO: 42 225 043, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 2C/14/2017-64 zo dňa 09.04.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol v celom rozsahu a rozhodol, že žalovanému priznáva voči žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100%.
Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že stavby - garáž postavená na pozemku o výmere 20 m² zastavané plochy a nádvoría, zapísané na príslušnom liste vlastníctva je jej výlučným vlastníctvom. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 14.01.2001 výlučne sama zakúpila prefabrikát murovanej garáže od spoločnosti Prefa Sučany za sumu 32.130 Sk. Táto bola zabudovaná do pozemku parc. č. KNC č. 2514/9. Dňa 05.12.2006 darovacou zmluvou darovala pozemok pod touto drobnou stavbou svojej dcére D. H., a to bez drobnej stavby, teda bez garáže. Samotná žalovaná sa síce stala majiteľkou pozemku, avšak nestala sa majiteľkou garáže postavenej na tomto parcelnom čísle. V žiadnom prípade nemohla potom previesť túto stavbu na tretiu osobu, t.j. vlastníctvo k tejto garáži. V danom prípade previedla D. H., t.j. žalovaná neoprávnene stavbu - garáž, nakoľko túto nikdy nevlastnila. Žalobou sa domáhala ochrany v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené mal okresný súd zato, že prenosná garáž z betónového prefabrikátu spadá pod právny režim vecí hnuiteľných. Keďže žalobkyňa, ako taká, darovala na základe darovacej zmluvy svojej dcére samotný pozemok, tým pádom jej darovala aj hnuiteľnú vec, t.j. prefabrikovanú garáž jej odovzdaním. Garáž je umiestnená na nehnuteľnosti vo výmere 20 m² a iným spôsobom sa nedá využiť. Napokon aj z výpovede svedka N. H., ktorého vypočul súd na pojednávaní vyplynulo, čo sa týka spomínanej garáže, tak tam na uvedenom pozemku sa postavilo celkovo osem garáží. Naraz boli objednané v Sučanoch prefabrikáty pre stavbu týchto garáží. Jednalo sa o asfaltovú plochu, kde boli tieto prefabrikáty umiestnené. Garáž nemala osvetlenie, nemá prípojku na vodu ani na kúrenie. Už aj z tohto dôvodu musel súd konštatovať, že sa jedná len o hnuiteľnú veci a nie nehnuteľnú. Preto okresný súd rozhodol v zmysle vyjadrenia žalovaného, garáž považoval za hnuiteľnú vec a darovacou zmluvou skutočne prešlo vlastníctvo k tejto hnuiteľnej veci na dcéru žalobkyne a neskôr na žalovaného. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, to znamená, že súd prizná náhradu trov konania sporovej strane, ktorá mala vo veci plný úspech. V tomto prípade mal úspech žalovaný, preto mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V rámci podaného odvolania namietala, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené v podstatných skutkových otázkach o predmete konania, ako aj čo do právneho hodnotenia veci, ktoré je nesprávne. Skutkové a právne závery súdu sú arbitrárne, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a javia sa ako intuitívne a jednostranne zamerané v prospech žalovaného. Súd v rozhodnutí, ako aj v celom konaní ktoré mu predchádzalo, významne porušil právo žalobkyne na poskytnutie súdnej ochrany a spravodlivé súdne konanie. Súd viedol proces nezákonne, čo malo významný dopad na závery rozhodnutia. Súd absolútne ignoroval všetky skutkové okolnosti uvádzané žalobkyňou v priebehu súdneho konania, prednesené prostredníctvom jej právnej zástupkyne. Taktiež súd nevykonal dôkazy navrhované právnu zástupkyňou žalovaného: výsluch D. H., ktorá jediná mohla ozrejmiť akým spôsobom prevzala predmetnú garáž pri darovaní pozemku a ani výsluch syna žalobkyne. Ani tento postup súd nezdôvodnil a neuviedol, prečo navrhované dôkazy nevykonal. Súd na pojednávaní dňa 09.04.2018 pripustil výsluch svedka žalovanej strany N. H., pričom žalobkyňa a ani súd neboli vopred upovedomení žalovanou stranou o prítomnosti tohto svedka na pojednávaní. Takýto postup výsluchu svedka je neakceptovateľný s poukazom na § 197 ods. 1 CSP a žalobkyňa nedostala žiadnu možnosť pripraviť sa na výsluch tohto svedka. Takýto dôkaz je nezákonný a preto nebolo možné na tento dôkaz ani prihliadať, napriek tomu súd v rozhodnutí na výpoveď tohto svedka jednoznačne prihliadal. Konanie súdu považuje za nezákonné a takto zdôvodnený rozsudok je preto nepreskúmateľný. Garáž nikdy neslúžila účelu, na ktorý bola určená (ako garáž na parkovanie auta), ale slúžila ako sklad vecí žalobkyne a jej firmy Badax, s.r.o. Neexistovala žiadna nájomná zmluva medzi spoločnosťou Badax, s.r.o. a obdarovanou D. H. na uskladnenie vecí, ako tvrdí žalovaný (žalobkyňa uvedené jednoznačne poprela). Súd sa týmito okolnosťami vôbec nezaoberal. Súd sa v rozhodnutí nevysporiadal s právnou otázkou týkajúcou sa spôsobu odovzdania predmetnej garáže - či došlo k prevzatíu a odovzdaniu veci pri darovaní a aký úkon darcu súd považoval za odovzdanie huteľnej veci (garáže) obdarovanej. Uvedené má potom súvis s určením, či darovacia zmluva týkajúca sa predmetnej garáže mala mať obligatórne písomnú formu, tak ako to predpokladá ustanovenie § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak súd dospel k záveru, že garáž je huteľnou vecou, mal sa v ďalšom vysporiadať aj s právnou otázkou spôsobu darovania tejto huteľnej veci, resp. spôsobu jej odovzdania obdarovanej, ako aj formou darovacej zmluvy, čo však neurobil. Absencia riešenia týchto zásadných právnych otázok v danej veci spôsobuje jednoznačne neodôvodnenosť a arbitrárnosť tohto rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením veci. Rozhodnutie súdu, založené na vyjadrení žalovaného (bod 15 rozsudku) je zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Vzhľadom na to, že závery súdu sú právne nesprávne a rozhodnutie je nezákonné, nepreskúmateľné a arbitrárne, žalobkyňa žiada, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Žilina 2C/14/2017 zo dňa 09.04.2018 vo všetkých jeho výrokoch (vo veci samej, ako aj vo výrokoch o trovách konania) zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Žalobkyňa žiada, aby odvolací súd priznal žalobkyni voči žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, súdneho spisu a toho, čo strany uviedli v rámci odvolacieho konania, odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, nakoľko v prejednávanej veci došlo zo strany súdu k postupu v rozpore so zákonom, keď súd v

odôvodnení rozsudku nedostatočne zdôvodnil, prečo niektoré z navrhnutých dôkazov nevykonal, pričom súd svojim postupom odňal strane možnosť konať pred súdom, čo je potrebné považovať za okolnosť, pre ktorú je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

8. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

9. Zákon teda výslovne trvá na tom, že k odňatiu možnosti konať pred súdom muselo dôjsť postupom súdu. Pod postupom súdu pritom treba rozumieť nielen postup senátu a predsedu senátu (samosudcu), ale aj faktickú činnosť súdu v širšom zmysle slova vrátane činnosti kancelárie súdu vykonávajúcej určité úkony v rámci jej pôsobnosti, ak vadný postup v tejto inej činnosti súdu sa následne premietol do vadného postupu senátu alebo predsedu senátu (samosudcu) prejednávajúceho vec, prípadne iného orgánu súdu povereného určitými úkonmi v civilnom konaní tak, že strane bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu oprávnenia daného mu zákonom.

10. V rámci sporového konania súd v zásade bez návrhu nevykoná žiadne dôkazy, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je pritom v plnej kompetencii zákonného sudcu. Ak niektorý z riadne a včas navrhnutých dôkazov súd nevykoná, je povinný daný postup v rozsudku zdôvodniť (§ 220 ods. 2 CSP).

11. Keďže v prejednávanej veci došlo zo strany súdu prvej inštancie k postupu v rozpore so zákonom, považoval odvolací súd za správne, napadnutý rozsudok zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zjednať tak nápravu v porušení práv žalobkyne. Úlohou prvostupňového súdu bude vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom dôsledne zväží návrhy strán na vykonanie dôkazov a následne ktoré dôkazy vykoná, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykoná ďalšie navrhnuté dôkazy. Bude dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Pri opätovnom rozhodnutí posúdi okresný súd aj námietky žalobkyne v odvolaní. Posúdi opäť právny režim garáže, a v nadväznosti na to aj kúpnu zmluvu a darovaciu zmluvu.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)